

רע"פ 5283/17 - עובד חי דוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5283/17

לפני: המבקש:
כבוד השופט א' שהם
עובד חי דוד

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 18.5.2017, בעפ"ת 24037-05-17, שניתן על ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 24037-05-17, מיום 18.5.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופטת נ' פראג לבוא - סג"נ), בתת"ע 4703-02-17, מיום 6.3.2017.

רקע והליכים קודמים

2. למבקש יוחסה עבירה של נהיגה ברכב במהירות מופרזת, בדרך עירונית בה מותרת נסיעה במהירות מירבית של 80 קמ"ש, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה). על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.9.2016, נהג המבקש ברכב, בצומת דרך נמיר ורח' איינשטיין בתל אביב, במהירות של 128 קמ"ש, במקום שבו המהירות המירבית המותרת היא 80 קמ"ש. ביום 6.3.2017, הרשיע בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו עמוד 1

(להלן: בית המשפט לתעבורה) את המבקש, בהיעדרו, לאחר שזה לא התייצב לדין בעניינו, בהתאם להוראת סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. לאחר זאת, ניתן גזר דינו של בית המשפט לתעבורה, ובמסגרתו הושתו על המבקש העונשים הבאים: קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתם; פסילה בפועל למשך חודשיים ימים; ופסילה על תנאי של 3 חודשים, למשך 3 שנים.

3. המבקש הגיש בקשה לבית המשפט לתעבורה לביטול פסק הדין שניתן בעניינו, בטענה כי אביו הוא שנהג ברכב, במועד ביצוע העבירה. ביום 29.4.2017, דחה בית המשפט לתעבורה את הבקשה לביטול פסק הדין, בקובעו כי המבקש הורשע בהיעדרו, לאחר שזומן כדין לדין. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, על החלטתו של בית המשפט לתעבורה. ביום 18.5.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. נקבע בפסק הדין, כי המבקש לא המציא טעם מכל סוג שהוא, לכך שהוא לא התייצב בבית המשפט לתעבורה, במועד הדיון שהיה ידוע לו. עוד ציין בית המשפט המחוזי, כי לאחר ששמע את עדותו של אבי המבקש, הוא לא שוכנע כי האב הוא שנהג ברכב, בעת ביצוע העבירה דנן. בית המשפט המחוזי ציין, אמנם, כי היה על בית המשפט לתעבורה לנמק את ההחלטה על דחיית הבקשה לביטול פסק הדין, אך אין בכך כדי לצדיק את קבלת ערעורו של המבקש. על פסק דין זה הוגשה הבקשה שלפניי.

הבקשה לרשות ערעור

4. בבקשה שלפניי נטען, כי המבקש לא ביצע את העבירה דנן, אלא אביו, אשר הצהיר בכתב והעיד בפני בית המשפט המחוזי, על כי הוא זה שנהג ברכב, בזמן ביצוע העבירה. עוד נטען, כי החלטתו של בית המשפט לתעבורה בעניינו של המבקש אינה מנומקת, וניתנה מבלי שהתקיים דיון במעמד הצדדים, וללא שמיעת עדותו של האב. המבקש הוסיף וטען, כי יש ליתן אמון בעדות אביו בפני בית המשפט המחוזי, ולבטל את הרשעתו בדין, בשל קיומו של ספק סביר בכך שהמבקש ביצע את העבירה המיוחסת לו. נטען בנוסף, כי בית המשפט המחוזי לא נימק את קביעתו, לפיה עדותו של אבי המבקש אינה עדות משכנעת. לסיום טען המבקש, כי נגרם לו עיוות דין, אשר מצדיק מתן רשות ערעור, וכי בקשתו חורגת מעניינו הפרטי, בכך שהחלטות הערכאות הקודמות פוגעות באמון הציבור במערכת המשפט.

דיון והכרעה

5. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. חרף ניסיונותיו של המבקש לעטות על בקשתו כסות של שאלות משפטיות עקרוניות, הרי שהיא נוגעת, לאמיתו של דבר, לעניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא. בנוסף, הבקשה דנן אינה מעוררת חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, אם לא יבוטלו פסקי הדין שניתנו בעניינו. די בכך, על מנת לדחות את הבקשה.

6. למעלה מן הדרוש, יצוין, כי דינה של הבקשה להידחות גם לגופו של עניין. כפי שצינתי ברע"פ 3202/16 אבו

בלאל נ' מדינת ישראל (17.6.2015), תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת "חזקת מסירה" בעבירות קנס, ובכלל זה, גם בעבירות מסוימות לפי פקודת התעבורה. בענייננו, חלה חזקת המסירה גם על העבירה שיוחסה למבקש, קרי, עבירה של נהיגה ברכב מעל המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. המבקש לא התייצב לדיון בעניינו בבית המשפט לתעבורה, למרות שזמן כדין, ולא הציג טעם מבורר להיעדרותו זו. עוד יש לציין, כי טענתו של המבקש באשר לעדותו של אביו, משיגה, הלכה למעשה, על קביעות מהימנות שנעשו על ידי בית המשפט המחוזי. וידוע הוא, כי התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016); רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016)). בנסיבות אלה, הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, בקובעו כי לא נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט התעבורה, המצדיק את ביטולו של פסק הדין שניתן בעניינו של המבקש.

סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ב באלול התשע"ז (3.9.2017).

שׁוֹפֵט